

Vi må bare erkende, at godt nok er vi måske ikke blevet åndeligt rigere i forhold til tidligere generationer og tidligere historiske perioder, men vi er i hvert fald blevet materielt rigere, og det kræver altså også investeringer i ordentlige rammer for kulturarven.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt spørge fru Ester Larsen, om hun er enig med mig i, at der mangler noget. Vi har fået en god udredning om bevaring af kulturarven, men der mangler noget, som hr. Ole Sohn også sagde, om andre museer. Udredningen baserer sig praktisk talt udelukkende på de statslige museer. Jeg ved, at § 16-museerne har henvendt sig og også gerne vil have en udredning om deres museumstyper.

Kan vi blive enige om det?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Vi kan godt blive enige om, at vi havde foretræde i Kulturudvalget i går med repræsentation fra de ikkestatslige museer. Ministeren har peget på problematikken, og rapporten indeholder nogle råd og anvisninger, og det er oplagt, at denne her rapport samler sig om statens museer og statens institutioner. Derom kan vi ikke være uenige.

Jeg er også meget enig med hr. Ole Sohn i, at den mangfoldighed, vi skaber omkring os, også skaber et behov for at indsamle flere og flere genstande. Derfor er det så nødvendigt, at vi har en ordentlig strategi for, hvordan man indsamler, at man ikke laver dobbeltarbejde.

Derfor er det også nødvendigt, at man kritisk ser de samlinger, man har, igennem for at se, om der er genstande, som ikke har en sådan værdi, at det er rimeligt, at samfundet skal bevare dem til evig tid. Vi er nødt til at være meget opmærksomme, for behovet, som jeg sagde i mit indlæg, vokser til evig tid.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første vil jeg godt kvittere for fru Ester Larsens klare tilkendegivelse og konstatering i forlængelse af ministeren af, at det, der har været lagt frem, har koncentreret sig om den statslige del og ikke de ikkestatslige, men statsanerkendte museer. Der er et hul, som der skal rettes op på.

For det andet vil jeg sige – lidt i forlængelse af det, hr. Ole Sohn sagde – at det jo er rigtigt, at antallet, omfanget af ting, der skal bevares, stiger. Alligevel synes jeg ikke rigtig, at der fra fru Ester Larsens side var nogen refleksioner over f.eks. nedskæringerne på Nationalmuseet.

Hvad betyder det for mulighederne for at udfylde den opgave? Får det slet ikke nogen konsekvenser for mulighederne for at bevare også det, som fru Ester Larsen mener er relevant? Er der trods alt slet ikke nogen sammenhæng dér mellem, hvilke bevillinger der gives, og hvilke muligheder der er? Og hvilke konsekvenser får det så med nedskårne bevillinger?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

I beretningen, som danner grundlag for udredningen, gør vi meget klart, at vi mener, der er en opgave både på de nationale kulturarvsinstitutioner og også på de øvrige kulturarvsinstitutioner rundtomkring i landet, som hører under amter og kommuner.

Nu kan jeg have en vis forståelse for, at det kan være vanskeligt at give direkte anvisninger til statsanerkendte museer, hvor kommuner og amter har en større eller mindre forpligtelse, fordi der er et andet ministerium, som har nogle regler om, hvordan man skal kompensere kommunerne for øgede udgifter osv., men jeg vil godt høre fru Ester Larsen, hvordan holdningen hos Venstre ville være til, at Kulturministeriet inviterer Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen til om ikke andet så en begyndende drøftelse af, hvordan vi i fællesskab kan lave en national strategi, sådan at vi netop, som fru Ester Larsen var inde på, undgår dobbeltarbejde.

Kl. 15.30

Det indebærer jo, at vi har et meget tæt samarbejde med de museer, statslige og ikkestatslige arkiver og lignende, der ligger rundtomkring i landet, og som har væsentlige dele af vores kulturarv liggende. Det er da alt andet lige en fordel for alle tre instanser – altså stat, amter og kommuner – at der er et tæt samarbejde.

Når vi ikke kan få lavet den del 2 af udredningen, som der egentlig er behov for – der er jo nogle økonomiske mekanismer, der forhindrer det – så er et frivilligt samarbejde noget, jeg meget vil anbefale at man tager fat på.